

Allò que el PP s'endugué

El logotip conegut pel nom de *sa pastanaga* que el govern socialista de Palma intentà convertir en símbol de la ciutat es comença a veure molt menys que abans. Els nous responsables de l'Ajuntament l'estan deixant morir després de dos anys de ser la "bona imatge de Palma".

JOAN CELIA

Sa pastanaga, orgull de l'equip de govern municipal de Palma durant els últims dos anys de mandat està en la fase terminal de la seva vida. Els nous responsables del poder a Ciutat han decidit, en expressió d'un dels regidors, "no regar més aquesta pastanaga". I és clar, la pobre s'esmoreix a marxes forçades.

La història de l'entranyable pastanaga començà una primavera, ara ja fa uns dos anys i mig, quan l'equip que dirigia l'ex-batlle de Palma, Ramon Aguiló, es decidí a dotar Palma d'un logotip que identificàs la ciutat, l'Ajuntament, com a institució, i totes les activitats que generava. El batlle Ramon encarregà a una empresa de Barcelona la confecció del logotip. Al cap d'uns mesos d'estudis la proposta prengué forma, la criatura havia nascut: un cos semielíptic en vertical de color cel, a la seva dreta un altre cos —la meitat de proporció— amb la mateixa forma i de color taronja i tot sdos coronats per un cos irregular de color verd.

Cel, verd i taronja. Tres alegres colors que havien d'identificar Palma a partir d'aquell moment. Acompanyant el dibuix, en negre i en lletres minúscules, "ajuntament de palma. balears". Des del principi

sa pastanaga —així va ser batejada per la premsa i ràpidament va ser el nom popular del logotip— va guanyar aferrissats detractors i defensors. Per a uns era massa *modernitat* per a una cosa tan seriosa com és el símbol de la ciutat. Per a altres això significava posar Palma al dia en qües-

JOAN CELIA

tions de disseny, tan de moda fa uns anys, i encara ara.

El cas és que la ciutat es començà a veure inundada de pastanagues per tot. Banderoles amb el logotip penjades dels fanals dels principals carrers del centre de Palma, un globus de mitja dotzena de metres al Parc de Mar, anuncis a la premsa... *sa pastanaga* es presentava en societat.

Però el que havia de ser element més lúdic que no altra cosa es convertí en arma política. Des d'un sector de la premsa mallorquina (el sector més crític cap al govern socialista de l'Ajuntament de Palma) es començà a criticar molt durament el fet que el disseny l'hagués fet una empresa forana i no mallorquina, també es queixaven que era un símbol "poc seriós" per a la ciutat, que no podria substituir mai el tradicional escut de Palma... Aquesta onada de crítiques cap a la innocent criatura acabada de nàixer no sols no s'a-

turà, sinó que anà *in crescendo*. Tant fou així que el principal grup de l'oposició, el Partit Popular, no va reconèixer *sa pastanaga*. Anunciaren que s'oposarien a qualsevol intent de desplaçar l'escut en favor del nou logotip.

Lluny de fer-se enrere, el govern municipal socialista continuà amb la feina de *pastanaguitar* la ciutat. Documents oficials, impresos d'informació i propaganda, anuncis a la premsa, rètols, autobusos, parades de bus, fins i tot els uniformes dels fematers... Tot servei o activitat de l'Ajuntament portava *sa pastanaga*. I el fet és que, tot i les

JOAN CELIA

crítiques el logotip va començar a ser part de la ciutat i molts ciutadans que en un principi el consideraven poc menys que una "aberració" al cap d'un any i mig o dos ja el trobaven "simpàtic".

A poc a poc s'acostaren dates electorals. Durant la campanya més d'una pregunta se li va fer al candidat popular Joan Fageda sobre què faria amb *sa pastanaga* si arribava a l'alcaldia. Sempre molt discret, assegurava que recuperaria l'escut de Palma i que el logotip quedaria per a algunes activitats lúdiques.

Arribaren les eleccions i les

cruels urnes donaren com a resultat que els *pares* de *sa pastanaga* havien de dessallotjar l'Ajuntament. Immediatament després de prendre possessió, amb els nous regidors, *sa pastanaga* entrà en fase terminal. Primer fou en els documents, després en certs edificis municipals... I ja han anunciat que quan els autobusos hagin de ser repintats també desapareixerà el vegetal de les carrosseries de l'incòmode, lent i car transport públic municipal de Palma.

Ha arribat l'hora de *sa pastanaga*. D'aquí a poc només serà un record i ja no se'n recordarà ningú. Només uns pocs afortunats podran gaudir de la seva presència. És el cas d'aquells pro-homes socialistes que porten el desgraciat símbol gravat a les esferes dels rellotges. No en són molts, però sí escollits. Un és el delegat del Govern. Qui sap si *sa pastanaga* serà un afegit del carnet socialista mallorquí.

Miquel Payeras

